

Богданкаво Прасе

БЕОГРАД, СУБОТА, 27 ФЕБРУАРА 1943

БРОЈ 66 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 4.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 48.— дин.,
полугодишње 94.—, годишње 188
динара.

НЕПТУН ЈЕ ПРЕСИТ КОНВОЈА

НЕПТУНОВ ИЗВЕШТАЈ

Из главног стоваришта бога Нептуна саопштава се: Наш лагер разноврсних бродова на Атлантику у последње време опет је обogaћен са нових 15 бродова, међу којима и неколико бродова сасвим тазе из фабрике, рађених у стилу Рузвелт I. Сав пројекат поделиће се сиромашним рибарима, које имају уверење о сиромашном стању, а у колико престане делиће се бесплатно и у реду са девизом: Ко пре девојци, тога девојка». Остали метални материјал резервисан је за изградњу моста Америка — Африка.

ДА ИМ НЕ БУДЕ ЖАО

Тунис, фебруара. — Монтегмери је већ почео да се хвали пред својом америчком сабраћом како је само он у стању да води рат у Африци. Али му ову радост покварише осовинске трупе па је и он отишао, заједно са Ајзенхауером, у магарећу клупу пошто је и он добио батине.

Сада ће бар имати ко да теши Ајзенхауера у чијем се штабу пева нова песма:

Два дедака, обадва једнака.

ВЕЛИКИ ПРТЉАГ

Њујорк, фебруара. — Мадам Меј-Линг, супруга «товаришча» Чанг-Кај Шека, бурно је испраћена из Америке. Од г-ђе Елеоноре добила је библију у фином повезу, а од Рузвелта три пуна кофера обећања и шарене лаже за свога мужа.

Поред тога добила је и једну велику кесу упутстава за регрутацију Кинеза и за вођење рата без оружја.

Ови поклони ће Чанг-Кај-Шеку више вредети од тенкова и авиона.

ПУЧЕ ШАМАР

Алжир, фебруара. — Генерал Ајзенхауер појавио се ових дана у Алжиру сав уфачлован по лицу. Када га је запитало претставник «Рајтер»-а каква је то болест, амерички генерал је одговорио: — Море, како среће да је болест, него добих у Тунису шамар па ми натече образ и сад не знам какав мелем да ставим! Можда би најбоље било да загнури главу у песак као ној.

КРАТКО ДЛ' ЈАСНО

Њујорк, фебруара. — Дописник «Њус Кроникл» послао је извештај о стању на туниском фронту у три речи: штука, штука, штука...

Т Р К А У Т У Н И С У

ЏОН БУЛ: — Да видиш буразеру шта значи зорт! Кад мене бију ти се смејеш.

РАЗБОЛЕО СЕ ОД СРАМА

Лондон, фебруара. — Пуних двадесет година Черчил је говорио и писао да је болшевизам куга човечанства. Цео свој живот он је посветио борби против ове немани и добро зна да се цео свет сећа тих његових речи.

Али он нема образа па је хтео пре неколико дана све то да полиже. Спремио је био говор у коме је величао црвену армију и Москву као борце за слободу и демократију али га је на сам дан претставе ухватила грозница од срамоте и он је пао у кревет.

СМЕТА ИМ ВРУЋИНА

Порт Морезби, фебруара. — Пре два месеца Американци су направили велику рекламу својој офанзиве на Новој Гвинеји. После су се ућутали а сада изјав-

љују да је тамо жега и врућина па зато чекају хладовину.

Аустралијанци пак тврде да је клима нездрава и њихове трупе су имале велике губитке. Да ли због овога или због онга, офанзива је обустављена и сада се чека јапанска контра-акција.

Поклонили им карту Европе

Ливерпул, фебруара. — Приликом прославе 25-годишњице постојања црвене армије, Мајски је понова тражио отварање другог фронта. Као одговор добио је велику карту Европе на којој тре-

ба да учрта места где жели да се Енглези искрцају.

После потребних формалности и проветравања, ова ће карта бити упућена Радио-Њујорку да се постара о извршењу инвазије — преко радија.

ПАЛИ НА ИСПИТУ

Тунис, фебруара. — Овде је полагао испит амерички генерал Ајзенхауер, који је послао са генералом Жиroom али је овај одбијен још на писменом испиту на годину дана, пошто није имао кожне панталоне.

Ајзенхауер се уздао у свој амерички начин блефовања али је пао на испиту, јер није умео да одговори на питање: Где вреди часна реч!

Черчил, Рузвелт и ревелл
Бригу брину овог трена
Подморница посо кочи
Зато хоће свом ортаку
Да учине помоћ сваку
Да баце песак бар у очи.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД БАШ ОРТАЦИ МУЧЕ МУКУ — ПОДМОРНИЦЕ ПРАВЕ БРУКУ

Ових дана све по утврђеној такси
Приредили циркус браћа Ангелосакси
Сваки за свој рачун другу жицу бије
Славили су празник црвене армије
И мач је поклоњен, после звучне фразе
Јер Стаљина сада морају да мазе
И Черчил је треба да одржи слово
Ап' се није смео решити на ово
И одједном он је «назебао нешто»
И говор, избега, склонно се вешто
Хвалит бољшевизам, ствар је збиља стидна
Место себе он је потурно Идна
А Рузвелт је сличну природно шалу
Уз музику, песме просули су хвалу
Место да су сами притегли обоје
Отпевали они другом славопојке
И док су држали прославе, банкете
На бојишту свуда окренули пете
Америчку војску, као праве жене
На догледу некад славне Картагене
Потукли су као у купусу вола
Од три дивизије остале је пола
Јенки сад певају: Џонни крени, крени
У Тунису ушли — ап' ко заробљени
А Енглези само из пустиње виро
И због ове бруке у соби седре.

Вашингтон је скоро давао претставу
Кинескињу једну приказив'о праву
Позорица била у самом сенату
А глумица била у новом орнату
Тражила је помоћ, свуде руке пружа
«У несрећу ви сте гурали мог мужа
Чанг-Кај-Шена званог, сад му помоћ дајте
Сутра је већ касно, то сви добро знајте».

Енглески радио господари морима целог света!

А публика бесна, из разних картела
Не прија јој драма већ је шале хтела
И пљесак се осу и банкет се спрема
Али од помоћи ни помена нема
Чанг-Кај-Шек у Кини нека очи бечи
Његова госпођа доноси му речи
Рузвелт од свег срца Чункингу поклања
Три вагона сувих празних обећања
Нека сви Кинези сад исправе главе
Не липши магарче до зелене траве.

И конвоји већ су изашли из моде
Чим се лађа крене на дно мора оде
Зато сад ортаци праве тужно лице
Све рачуне њима кваре подморнице
Залуд Рузвелт прети, Черчил прича басне
Сваки њихов програм као мехур спласне
И ако су вешти и много се пазе
Угрожене све су путање и стазе
И овде их чека брука и срамота
На коцки су сада и слава и флота
А Лондон сад има своје бриге лично
У Индији ствари много су ризичне
Ганди много болан, кривицом Енглеза
А то Хиндусима акцију завеза
Иако сад њега задеси несрећа
Британска ће да се свуд исцела врећа
Индија ће букнут у огањ и ватру
Енглезе ће тамо за часак да сатру
Зашто сад се брину и излеза траже
Јер тамо врдање много не помаже
Сви народи тамо Енглеза су сити
Положај је страхан није вајде крити
А када Индија крене с' мртве тачке
Енглезима све ће поћи наопачке.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

БЕЗ КОМЕНТАРА

Парламентарни секретар Стафорд Крипс говорио је у Лондону о односима између Енглеске и Северне Америке, па се пита: «Зашто постоје увек разлике и сумњичења између Енглеске и Северне Америке. Ништа не може више шкодити општој ствари две нације, него што је ово утркивање око присвајања светске трговине. Свака од ове две силе, тако је рекао говорник, настоји да се на рачун друге дочепа прелести. Овај трговачки рат има дејство директно на стандард народа».

НИ ГОВОРА

«Тајмс» мисли, да Енглеска може од Сједињених Држава Аме-

рике тражити извесне концесије. Тражити може сваки од свакога, али и сам покушај Јенки ће наплатити дуплим покушајем.

ЈЕДАН АДУТ ИСПАО

«Њујорк Хералд» доноси изјаву председника њујоршке општине о поновном повишењу цене хлеба.

Како ће сада «усрећити» Европу јевтиним хлебом?

Опет један адут испуштен из руку радио-пропаганде.

ДОБАР ИЗБОР

«Тајмс» доноси изјаву британског државног секретара за Западну Африку лорда Свитона, у

којој каже, да он стоји у сенци Американаца.

То је врло мудро пронађено место. Сигурно је у енглеској кладовини назебао, па мисли да ће Американци подићи температуру.

ДОБРА НАМЕРА

Како јавља «Њујорк Пост» Американци намеравају да пронађу нови експлозив.

Ово није блеф, јер сваки може да мерка, али од намере до циља триста аршина.

ПОСЛЕДЊИ КОРАК

Како јавља «Дејли Мејл» из Монреаља, влада аанаде и Северноамеричких држава споразумеле

америчких држава споразумеле су се да укину пасоше између ове земље.

Пошто су Северноамеричке др-

жаве похватале све конце Канаде у своје руке, Канада постоји као енглески доминион — само још на папиру.

Етиррати

Покрај топле пећи
Ап' је фино лећи
И смишљати лажи
Које давно пале
Кад нађеш будале
Код којих све важи.

Баш је ово чудан век
Вели мадам Чанг-Кај-Шек
Победићу али тек
У последњем ратном чину
Кад Јапанци узму Кину
И ову му бригу скину.

У ресторану «Други фронт»

РУЗВЕЛТ: — Ала је овај тврд комад, што си ми ти сервирао, Черчиле!

НЕКА ДРУГИ РАТУЈУ

ЦЕРУЗАЛЕМ ЦУИС КРОНИКЛ
ЈАВЉА: СЛАБ ОДЗИВ ЈЕВРЕЈА У
ПАЛЕСТИНСКУ АРМИЈУ ИМА СЕ
ПРИПИСАТИ И СУВИШЕ МАЛОЗ
ПЛАТИ ВОЈНИКА

НЕДЕЉА ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 21 фебруара

Одох са једним пријатељем у једну кафану. Тек толико да утуцам време. Чим уђосмо седнемо за сто где је већ било

цело наше друштво. Све сам познавао осим једнога уображеног младића од кога човек није могао доћи до речи. Просто човек све зна.

Поведе се разговор о баштама и пролећној сетви а он се одмах умеша и поче да прича како то није рентабилно.

— Нема слање пољопривреде него кад купиш на пијаци — узвикну он.

— Ако сви тако мисле као Ви, онда на пијаци неће бити ничега јер неко ипак мора да ради — одговорих му ја.

— Зна се ко ради? Сељак. А ми који живимо од пера има да будемо саветници и потстрекачи...“ рече он.

Ја ућутах, а када изађосмо из кафане запитах мога пријатеља: — Зар овај кретен живи од свога пера?

— Па, да видиш и живи. Свакога месеца напише оцу писмо и добије добру сумицу.

ПОНЕДЕЉАК, 22 фебруара

Свако јутро у Крунској улици сачека ме један просјак. Здрав здравцит још млад и снажан па се преподоби као Гевејева и уњкавим гласом моли за помоћ.

Изађем данас накриво насађен и то због жене што је платила тестерашу за пола метра дрва две стотине динара. Онако љут и не приметим овога просјака абонента, али ме трже његов уњкави глас:

„Даруј сине, даруј брале“.

— Зар те бре није срамота да прошиш! — подвикнем му ја. вод. Здрав си, снажан, окат...

— Ваљда нећу због твојих два динара ослепити... — обречну се он на мене, а ја у себи помислих: Право човек и каже...“

УТОРАК, 23 фебруара

На пијаци ми се жали Таса бакалин да је несрећан у браку.

— Вала оћу да је најурим па куд пукло да пукло.

Не могу више да трпим тај смрад у кући — вели он.

— Море остави, богати — тешим га ја. Није сад време за разводе. Сви смо се прозлили и пронервозили па је лако да се огрешимо. Ко је данас без мане...

— Остави ти то господине. Има засвирати па се за појас заденути.

— А шта јој то замераш? — питам га ја.

— Смрде јој уста на дуван. Ја се насмејах.

— Зар само то? Па данас све жене пуше!

— Па у томе и јесте ствар. Она не пуши, а не пушим ни ја — одговори он погружено.

СРЕДА, 24 фебруара

Ташта мог пријатеља Леке прави је отров. Заједљива и пакосна она је била страх и трепет не само за фамилију

већ и за комшилук. За све нисам веровао што се за њу прича па се данас решим да одем код Леке и на лицу места видим тога змаја, како је сам Лека зове.

Одем тамо и изненадих се. Баба како свака баба. Само за раз-

лику од других баба она је била врло љубазна и није гунђала.

После ручка дође једна млађа жена и одмах отпочне да грди мужа. Те овакав је, те онакав је и на крају рече:

— Сада, када дође кући, казашу му да сам се решила на раз-

— Хм... Хм... — прогунђа баба. Шта кажете тетка Марице? — упита је ова дама.

— Велим — рече баба иронично — да то требаш да му кажеш опрезно...“

— Зашто?

— Па знаш, велика радост убија — рече баба.

ЧЕТВРТАК, 25 фебруара

Прошле године се удала кћи мога газде Стана, за познатог Дон Жуана и мондена Стеву. Брак био срећан, све до ју-

че, када она дође, сва уплакана својим родитељима. Већ увече сви смо у кући знали зашто су се супружници разишли. Пало младој на памет (лепо пословица вели „младост — лудост“) да мужу маникира нокте. Он се бранио колико је могао али она навалила. Напоследку пристао. Узела она да га дотерује и по женском обичају прво леву руку. Она га боцкала, он трпео и све је ишло не може бити боље, док не дође на ред десна рука. Одједном она узвикну:

— Ју, а где ти је бурма?

— Изгубио сам! — одговара он мирно.

— Зар бурму да изгубиш. То је доноси несрећу. Ти ме више не волиш, поче она да јадикује, а муж јој мирно одговара:

— Па ти си брате крива. Откад ти говорим да ми ушијеш цеп на прслуку...

Када ово чу, Стана да падне у несвест. И сад седи код њених родитеља као да су они криви што на време није ушила цеп своје мужу.

ПЕТАК, 26 фебруара

Миле инжењер на сва уста грди свога колегу Саву. Што је најинтересантније, овај се на то не љути. Заинтересовах се

за то, па се реших да питам Саву, за разлог. Баш јутрос га сретох и поведох о томе говор. Сав се нећкао да ми одговори.

— Море остави, глупости — рече он. Уосталом има и права човек. Учинио сам му велику пакост. До душе у незнању ал, њему је то свеједно.

— Па шта си му то урадио? — питам ја.

— Ево брате у чему је ствар. Ти знаш да сам ја спортиста — добар пливач. Ишо сам по цео дан на Саву. Пре неколико година купао се код „Шест топола“ када одједном зачух узвике за помоћ. Потрчим тамо и видим да се једна жена дави. Скочим у воду и извадим је. И замисли, то је била Милетова ташта.

— Доста с Марком! Мирко ће све наследити! Он се надао и никад се није одрекао наде!

House БОДЉЕ Сателитске БОДЉЕ

МОНДЕНУ

Знамо да ти ашов смета Јер алатка ова клета Направи ти жуљ Зато правиш лице сетно Јер би хтео неприметно Да клиснеш у муљ.

ЛАЖИ

На тле плодно семе лажи пало Где је пало ту и проклијало Ту не треба ни трактор ни рало Ал' се није са пагањем стало Тога зеља свакоме је мало Нек се нађе у злу не требало

—»—

Морски ваадух

— Како вам је госпођа? — Није баш најбоље. Лекар јој је препоручио да удише ваздух у коме има доста соли. — Значи, мораћете да је водите на море? — О, не. Проблем сам решио на прост и јефтин начин. Обесио сам на вентилатор неколико добро усољених харинга.

СУБОТА, 27 фебруара

Сретнем данас на Теразијама једног младића, сав уфачлован. Изненадих се кад ме поздрави.

— Извините, али не могу да се сетим — рекох ја.

— Ја сам син доктор Раке, вашег друга. Колико сте пута били код нас у кући — рече он.

— А, па ти си то Боро! Не могу да те познам. Развио си се у правог човека, имаш чак и бркове а и ти завоји. Шта ти се то десило?

— Путовао сам за Ниш пре петнаест дана и том приликом сам доживео железничку несрећу. Једва изнесох главу... — рече ми он.

— Па ја нисам чуо да је било судара — зачудих се ја.

— Није ни био судар возова. Још нешто горе. Замислите ја се удварао целога пута једној плавуши па кад смо дошли у тунел ја погрешим и уместо ње пољубим туђу жену. Чудо се направи!...

— Зашто се брате љубиш у тунелу. Цео се свет јавно имаче а ти у тунелу, као твоја баба и деда — изгрдих га ја.

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Сложили се велики и мали Да би сложино футбол заиграли Па играју сви сада за куп А кад дође да се паре беру Велики ће тад да узму меру А сви мали одлази у ћуп.

Оклизнуо се на урму

Амерички тркач Ајзенхауер, који је дошао у Африку да тренира, оклизнуо се у Средњем Тунису на урму и врло незгодно пао. Чује се да је изломио ногу и због тога ће опет дуже време на паузирати.

Мора да се ошклайа

Баск, који је деценијама био вечито трећи, натрапао је на сугреб па је већ две године вечито последњи. Не помаже ни то што су добили игралиште и основали десетак разних секција. Вероватно ће морати да иду на отклапање у цркву Свете Петке.

Незгодан партнер

Англосаксонски рвачи на Пацифику врло слабо пролазе па зато одбацују све позиве за утакмице. У накнаду зато они су први на језику и само прете и обећавају Вероватно не знају за пословицу: Пас који лаје не уједа.

Озбиљна конкуренција

Обреновчани се тако често мешају са Београђанима па су постали конкуренти у футболу. «Богољуб» је опасан на своје терену а С. к. Трговачки, ваљда због имена, гура ко Меркур.

Главни уредник: Теодор Докић. Власник и издавач: «Просветна заједница» а. д.

Телефон редакције: 25-681. Штампана «ЛУЧ», Београд, Краљице Наталије бр 100.

— Зар нећеш да устанеш и уступиш место дамама! — Устаните ви, па ће бити места за обе даме!

НАШИ ЛУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Тошке мести Равајла

Онеја мазноглавасти Равајло рипнаја на куде Макиш због зашто је силаја воду у млеко па с'г ја морам да си тепама але и писујем у газетке. Шта да му работиш. Зинула ги ала па исја јагуриде зинула ги ала па некају душу да узну. Мало ги бре што те ники не питује за квалитет још искају да буде експерта. Ете га тај исти Равајло. Знајем га и у старе дреје. Тој што беше један санкилот, у књиге да се писује. Носија је млеко и кад спечали три банке да видиш његову радост. А с'г му скокнула нумера па се набутаја сас шушке и салте извољева. Купија је клавир, грамофон, трубу и добош а на куде његово село ники не уме да свира ни на дромбуљу. Купија фрак и цилиндер а домакица му обукује свилену пиџаму преко неку шкуртељу и кад си оди на њиву она на главу тури једно шеширче какој да ће на корзони а не на копање. И све ги је то било мало већ искају да ги белиграђани оде на ноге и там да пазарују за скупе паре ама без бирање. Па кад се набутаја сас паре он иска да постане и књижевник па се писује у газетке а овеја гурави белиграђани савили си шипке па само гледају што се напраји калабалк од тија сељачки Ироди и Драјфуси.

И с'г ја сам дошеја на ђунују да гутам вагру за Равајла и водим његове рубрике. А ја сам човек домакин, еснаф човек сас бели мустаћи па си не могу да изводем керефеке какој сељаци затој ће моје писување да бидне полоше због зашто ми што смо свршили школе и урипали у големаше не може да прајимо спекулацију и да си продајемо зарзавати па затој нас с'г ники не зарезује.

С'г ћу да ви писујем за тија

Они су унутра

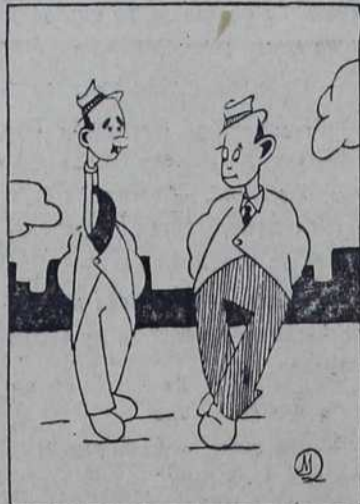
Ишао сељак кроз Београд, а за њиме његов синчић који је први пут дошао у тако велику варош. Мали дечак чудно се свему и бленуо на све стране; али кад угледа електрични трамвај, он стаде и викну:

— Тата каква су оно велика кола, што иду сама? Где су коњи?

— Ајде дијете не блени, коњи су унутра — рече сељак и поведе брже сина.

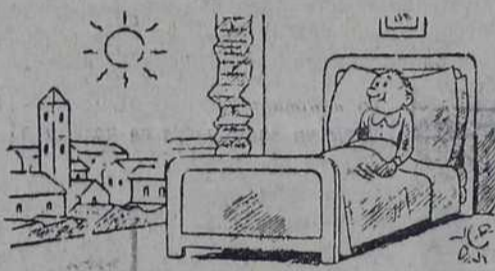
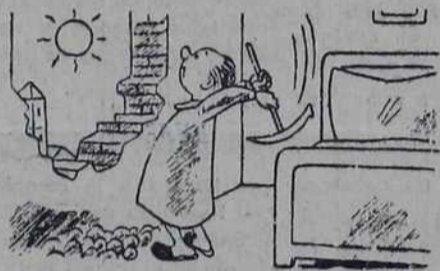
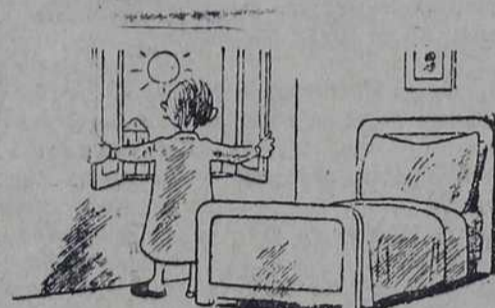
млекације што сипују воду у млеко. Они си уфатили марифет-лук па место да музу краве уфатили муштерије па музу, ли музу и за савску водицу узимају добру парицу а свет пошашавеја па салте узима и баца паре. А кад неко од тија Јуде Искариотске урипи у апи и принудан рад онда се праје мученици и искају да публика плати цек па зато све сипују воду, и од једну литру млека праве пет. Због тија измотација искам да ви писујем и за другу суботу сам спремија једну репортажу на куде село па има да се искидате од смејање кад видите што се свет замлажује. Пошашавеја свет, па то ти је!

Бата ТОШКЕ

— Зар ти немаш страшило у твојој башти!
— Зашто! Па ја сам цео дан код куће.

ДОКТОР ШАЦА И ПОСЛУШНИ АЦА

Ерина одбрана

Извели неког Еру лопова, који је имао дугу и као зифт црну браду, пред судију који је био сав ђосав и ђелав. Судија расматра акта, преврће листове па погледав у Еру рече:

— По свему судећи савест ти је црна као та твоја дугачка брада.

— Немој болан тако говорити, упаде у реч Ера, ако ћемо гледати по брати ти савести и немаш.

ИЗУЗЕТАК

Песник Јовић ухватио је једном приликом свога слугу у лажи и рекао му:

— Лажи су најмрскији греси, који постоје. Одбаци у будуће те лажи, ми не смејемо наше ближе лагати.

— Добро, господине Јовићу, али како му то дође, да, сваки пут кад дође судски извршитељ, ја морам увек рећи да ви нисте код куће?

— Судски извршитељи нису наши ближњи, одговори Јовић сасвим мирно.

Ушеха

Водили циганина на вешање.

Време беше рђаво: киша и снег.

— То је свињарија, рече циганин попу који га је пратио. По оваквом времену воде човека тако далеко.

— Лако је теби синко, рече поп. Ти ћеш остати, а ми се по овом блату морамо и враћати.

Писмо малог Јовице

вала цико сад видим да није лако писати. ето блате ја плопадо тлазеци мателијал посто о насој куци висе несмем да писем напала ме ала и влана и сви које познајемо казу да се то на њи односи па ме Тата бије ко Вола у Купусу и казе ти оцес да ме огелас на лобију зато сто износис часе тајне. Ко је луд да данас буде исклен сви клију ста ладе ко змија ноге а ти писо цак и за Иванку.

зато нецу висе да писем насе ствали вец само за нас комсилук это тетка Јуца сто има муза бивзег министла лазбила му главу са селпом сто је стипао слускињу а

он досо код нас па плица да се оклизнуо. а ди да се оклизне кад је лепо влеме и нигде нема леда. и ја би се клизо па немозе а тетка Вела казала њеном музу Тоси да иде код флизела па отисла код цика Стеве доктола а Тоса сазно па је плебио ко млцину и она сад лези куци и плица да има глипу. Знам ја ту глипу кад боле леђа. то се и мени десаво када ме тата изудала а м госпа Гина из комсилука имала велики млер са неким свелцом па сад кука и плица да неце да путује и да се секила то су вам све новости а из насе куце могу да вам јавим само то да се влатила мама и напала тетка Олгу па су заједно отисле у квалт а после је и тата отисо од куце и сад смо сами ја и мама а цика Цале не долази и мама казе да тата мола да се помили.

вас Јовица

Социјални фонд

Неки писац присуствовао је у једној варошици «литерарној вечери» и том приликом читао је и своја дела. Кад је завршио, претседавајући приђе и стиснувши му руку, тутну му банкноту од сто динара. С неколико учтивих речи освоји песника и замоли га да награду употреби у корисне сврхе.

— Имате ли ви нешто против, запита овај, ако овај новац ставимо у «социјални фонд?»

— Немам ништа против! А чему служи овај фонд?

— За програм идуће године, како бисмо ангажовали боље снаге.

Чудна разлика

— Усталом, моја коса је за двадесет година старија од браде.

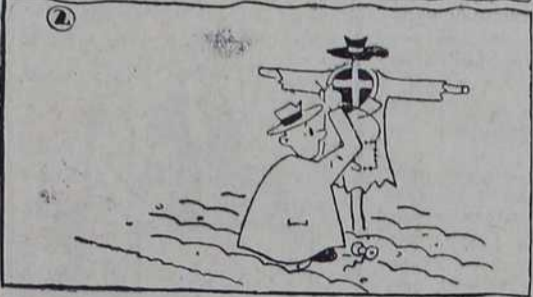
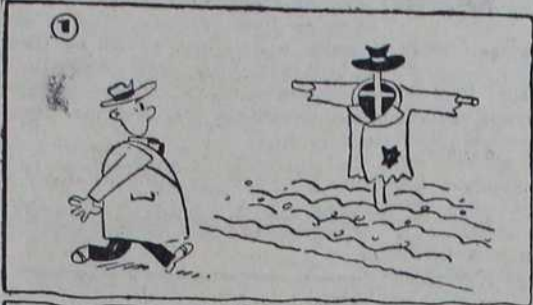
— Сигурно си се двадесет година мање занимао главом него брадом!

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ АЦА

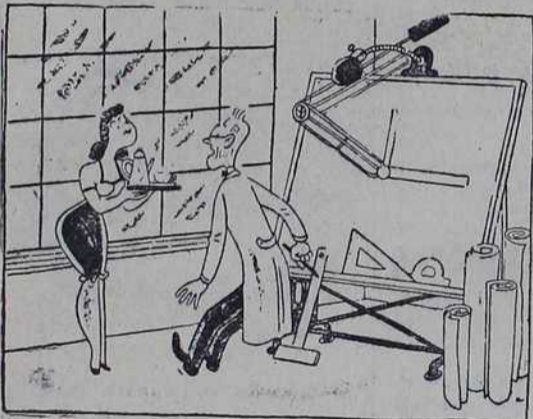
То снајдер не може да види

Познаје му се

— Ја видим на вашем језику, ви свирате у неки дувачки инструмент.
— Тако је, докторе, у дромбуљу.

— Шта се чудите што је права кафа! То је од неког антиквара, коме се сакриво у вашем старом орману.

Судија: Зашто већ једном не признаш! Десет сведока те је видело кад си извршио дело!
Опужени: Па шта је стим! Ја могу довести стотину сведока, који ме нису видели!

Богљикава козерија

Овамо онамо, па ја опет о женама. Испадеше оне јаднице за све криве. Али шта да радим када је то најлакша и најзахвалнија тема. А о њима се и води рачуна. Паде зимус толики снег а нико се не сети да покупи и жене да га чисте. А то је баш лак посао. Лопату у руке па само згрњи. Али њима све иде на руку. У кући нема много посла и сав им је посао да оду негде у ред и ту залагање и остану у разговору па их и Бог заборави. Оно мало мушкараца што имају времена да седе са женама и чекају на ред, хуте као рибе. Јер ако се неко усуди да бекне, заспу га плотунима речи и тако испрескачу да јадник не зна где да се дева.

Неће жене да увиде наше муке и бриге већ једнако стају на жуљ. Изазивају, пребацују, вређају. Виде да смо бофл роба па нас и оне не зарезују као врана скелеџију. Јутрос, у трамвају, једна дама — тако је називам из учтивости — навалила да уђе иако нема места. Кондуктер јој каже да је трамвај пун а она осу паљбу. Изгрди га на пасја кола и на крају уђе у трамвај, угура се у један угао па извади пудријеру да изгланца лице са кога је отпао пудер док је она викала. А да је неки мушкарац то направио, ребнуо би га жандарм на лицу места са казном а

дај Боже да не би заглавио и апсу.

Кад би мене неко питао ја бих жене за час умирио Одредио бих да све жене без деце, испод четрдесет пет година, буду регрутоване за кулук. Жене да раде у вароши а људи ван вароши јер ако раде заједно опет ништа не би било. Поред тога све оне жене које се нађу пред трафикама подлежу кулуку. Да видиш што би било веселје. Умириле би се за час и не би више кидисале на нас мушкарце, јадне претставнике некада бившег јачег пола који је одавно отишао у пензију. У првоме реду послао бих на кулук све таште и свастике јер оне су највећа напаст, па онда распуштенице. Онда би мужевима свануло па би им и кућа омилила. Овако брата све на нас. Код куће кулук, ван куће кулук па није чудо што се људи ошоњили и ошамутили. Сваки муж може да се убади у календар као црвено слово и то без светог Синода. Дође кући и ту га прво дочека жена. Таман се са њоме објаснио дохвати га ташта а ако још има свастикку, готов је. Печен као штука. Једна га шаље овамо, друга онамо и што год уради није добро урађено. Зато, брате, навалите и на жене и дајте и њима неку обавезу па да видиш дивоте. Није право да само мушкарци осете рат, а жене тек извукну репину.

ЦИЛЕ

ЛИЗЕЛОТА

Нежан колтилиненај

Лизелота фон Пфалц била је жена војводе филипа Првог Орлеанског. Године 1671 удала су је, за њега, против њене воље. Муж и жена били су праве супротности. Лизелота је била дете природе и весела. Филип је био женски тип, који није волео напоре и уживао у удешавању јер је највећи део времена проводио пред огледалом, шминкајући се и пробајући разна нова одела.

Једнога дана Филип се појавио пред својом женом у неком капуту од крзна. Крзно је било свиленкасто и велика реткост, јер је било од сенегалског мајмуна. Пошто је својој жени описао вредност крзна и његово порекло питао ју је како му стоји ово крзно. Смешећи се Лизелота је одговорила:

— Као да је на теби израсло!

Штраусов споменик

Када је професор Хелмер завршио нацрте за споменик Јохану Штраусу нагласио је да жели да се споменик изради од најбољег материјала. Међутим, сви су му говорили да је то немогуће пошто Одбор за подизање споменика не располаже тако великом сумом новаца. Хелмер се насмешио и одговорио:

— Нема довољно новаца за Јохана Штрауса? Та то је просто немогуће. Свака трећа жена у Бечу добила је мужа само посра-

довањем Штрауса, јер га је упознала играјући валцер.

Хелмер је био у праву. Жене су утицале на своје мужеве који нису штедили са прилозима и убрзо је достигнута висока сума за израду скупоценог споменика генијалном композитору.

Најбољи сликари

Кнут Хамсун, велики нордијски песник, посетио је једном неку изложбу слика. Нестрпљиво се очекивало на његов суд. Али Хамсун на крају рече: — Све је лепо, али ја сам највише одушевљен са два најбоља сликара света!

— А која су то два најбоља сликара света? Запита неко брзо.
— »Небо и земља!« одговори Хамсун смећећи се.

Изјава соурента

За време летњег одмора Јакоб Тидке, познати сликар, повукао се у једно удаљено баварско планинско село. У овом шароликом пределу мислио је одушевљени сликар пејсажа, да ће наћи довољно мотива и модела. Када је Тидке напуштао свој тихи Клаузен, окачио је на врата цедуљу на којој је написао где је отишао. — Једнога дана вратио се и написао на истој цедуљу:

— Ја сам на гробљу!..

— Када се вратио, нашао је написане ове речи:

— Нека ти је лака црна земља!

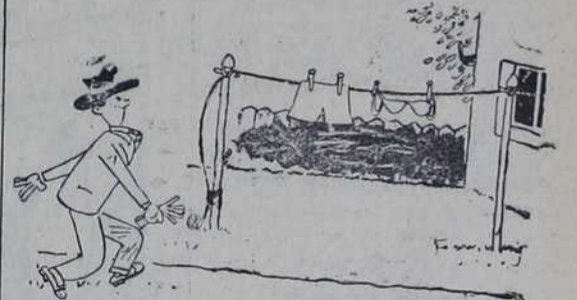
— Ти баш хоћеш трубу за рођендан! А знаш ли ти да сам ја страшно нервозан!
— Па ја трубим само када спаваш, тата.

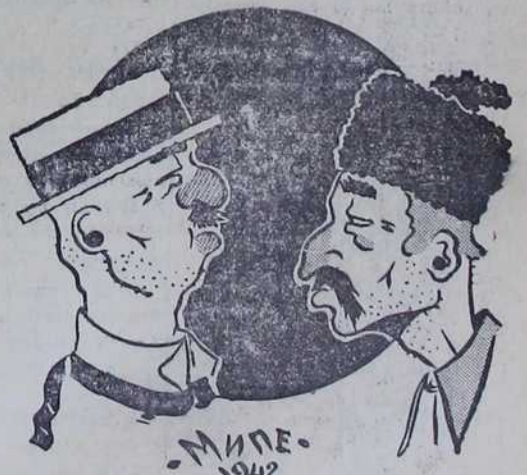
— Тако, дакле, ви сте отац моје слатке Милке!
— Да, и сада скоро дола! И баш зато сам дошао вама.

— Ја чекам на мога малог брата, који се скриво у крокодилу!

— Хвала Богу, већ сам мислио да је Мара отишла.

— Е, мој сељо, данас се штофови праве од млека...

— Није то ништа! Моје краве давају млеко од сена и траву.

Како мам Перица замишља...

...Ватрени пољубац

Мартин вереник

Г-ђицу Марту посетио је њен будући. Она му саопштава да ће га упознати са својим оцем, па каже:

— Тата ће се необично радovati што ће се упознати с тобом, Војо...

Мали Мишица, Мартин брат, који је био присутан, додао је:

— Да, тата је казао да гори од жеље да види тог клипана који ће његову ћерку узети за жену...

ДОБАР СЛИКАР

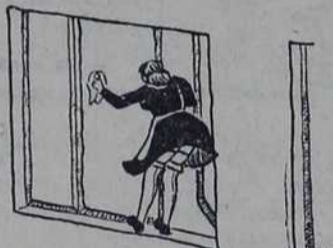
Богаташ: — Видео сам на изложби ваше слике па сам хтео да вас питам да ли би хтели да радите за мене.

Сликар: — Врло радо, господине, хоћете ли да вам израдим портрет?

Богаташ: — Не. Требали би да ми офарбате капију и прозоре.

— Ко је тежи тата, ја или наша нова девојка!

— Види Томо ове најновије шешире.

— Да згодни су!

Није му требало

Фриц Бекман, који је био у своје време врло познат и омиљен Берлински комичар, био је једном позват у друштво. Један уображенко му рече: — Шта сте ви, само обичан комедијаш и ништа више!

— Да, одговори Бекман, слажем се! Ја сам само комедијаш! Али ја сам то само на позорници, а ви сте то у животу!

ДОБАР ГЛАС ДАЛЕКО ИДЕ

— Јесте ли већ нешто чули о мојем новом комаду? Ради се о једном брачном пару, који је за цело време био у свађи и...

— Наравно, чуо сам врло често, како сте ви с вашом женом пробали улоге.

Газда Чеда направио јесенас нов зимски капут. Од ластика, црни, дуг до земље. Газда човек па му се може. До душе, он се не би бацио у трошак али га госпа Сиде окупила сваки дан као зубна болест.

— Идеш као адраповац. Иду толике славе па како ћу се појавити са тобом. Ја у бунди а ти као мој момак. — Чантрала она сваки дан док се он, једнога дана, не реши и не крете да прави капут. А Спаса снајдер сашео га мајсторски. Као саливен. Носио Чеда капут, носио и поносио се њиме и ко зна колико би га година носио да га прекјуче не надари ђаво да седне у трамвај. Осетио ваљда и он жељу да се мало гура са омладином па стао у ред и ушао у шестицу. Пошто се вози само до пола пута, он стао на платформу да се не би гурао кад излази. Зна човек знање. Али боље да га није знао.

Возило се тако газда Чеда и уживао, када на првој станици навели свет да уђе. Направи се крљанац. Њега сабише поред врата а он, силљив, једва дише. Међу првима улете у трамвај једна нежна плавуша, са дечијим очима као различак, која је у руци држала једну корпу. И то празну. Угура се она, као јегуља и стаде баш поред Чеде. А Чеда није противник таквог комшилука. Потруди се он и са своје стране па се мала плавуша и он нађоше саввим близу, у једном углу. Уживао Чеда у близини младе и свежје жене па скоро и заборавио гре треба да се сиђе. Прегурао он већ две станице и ко зна докле би се возио, да се плавуша одједном не трже и цикну:

— Ју, ја морам овде да сиђем.

Трамвај је већ полазио. Она се поче гурати и при једном наглom покрету закачи својом корпом Чедин капут и од њега одвали добар комад штофа и два дугмета. Она рече «пардон» а Чеда хтеде да падне у несвест. Трамвај је већ био у покрету а плавуша га бесно погледа па дрекну:

— Стегао си ме у маказима па не могу да сиђем. Оћеш да фађаш женске дртино! Није те срамота! Можеш отац да ми будеш.

Чеда се пренерази. Уместо да он протестује што му је упропашћен нов капут, пази што га ова обрука. Зато се и он развика:

— Место да кола шкрипе, то волови ричу. Пази ти ње! Упропасти ми нов капут са том корпетином и још бесна. Имаш ти о-

Полицајац: — Зашто сте провалили радњу и ушли унутра!

Лопов: — А како би ви ушли унутра господине, а да немате кључа.

Ко је крив?

во ћерко да платиш. Није брe трамвај шпедитерска кола па да вучеш цео намештај. Има ово власт да расправи...»

Док су се сви смејали, плавуша паде у ватру:

— И оћемо у квартал. Има да видимо ко ће да заштити нас жене чији мужеви нису овде. Видо човек саму жену па притего ал' не само мене већ и корпу а кад се ја бранила од напасти, ја крива. Е нећеш! Срам те било! При томе пљуну. Хтеде да дође до густога па се умеша и кондуктер.

— Газда Чеда се нашао у чуду па не зна шта да каже. Зна човек да је невин али ко ће то да докаже.

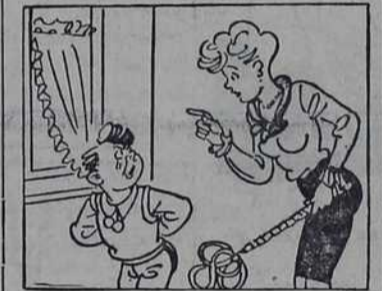
— Добро, ајдемо у квартал па да видимо ко је крив промуца он збуњено.

— Е нећу у квартал! — писну плавуша. Док си се дрпао у трамвају није ти сметала корпа а сада оћеш да ме водиш у квартал. Фађаш на то што си газда па да се ствар удеси. Не пали то код мене. Браните ме људи од ове маторе сурунтије — окрете се она публици, богами, већ се неки почеше мешкољити и мрко гледати на Чеду. Виде он да је ствар узела рђав обрт, па прежали и капут и бруку и на првој станици искочи и дуну у једну споредну улицу. А кад је дошао близу куће он се реши да госпа Сиде не исприча праву истину, јер би могла и она, далеко било од нас, да поверује да је нешто крив. Зато чим стиже кући, он направи снужено лице и са врата викну:

— Јао, Сиде, за мал' да изгубим главу.

— Наопако, а шта је било? — чуди се Сиде.

— Побеше се двојица а ја да

— Када те бијем, то мене више боли него тебе!

— А што то радиш онда, када те боли, мама.

Шта си ти решио

— Кад ћеш да се жениш Јоване?

— Чим се уведу бракови на пробу.

Добро му одговорио

Недеља, лепо сунчано поподне. Цео свет изашао из кућа. Мали Перица хоће да изађе, мајка му је дозволила.

— Само, сине, лепо да се понашаш на улици. Буди пристојан и учтив — саветује мајка малог Перицу.

— Добро, мамице — одговара мали Перица и изађе.

На улици је било пуно света. И поред тога што је пазио он се судари са једним господином.

— Је ли ти балавче, што не гледаш куд идеш?

Мали Перица, ни пет ни шест, већ му одговори:

— А зашто, чико, ви не идете онуда, куд гледате.

их развадим, па види шта се направило...

— Ако кад си луд. Стрпао си педесет и пет година па опет се мешаш у оно што те се не тиче — подвикну му Сиде и цело вече му је јела душу због те његове неозбиљности, али је Чеда све гутао...

А сада иде у окрпљеном капуту и само шапуће...

Келнер: — Шта то радите, господине!

— Сипам воду у вино.

— Није то потребно, јер је газда учинио све што је потребно.

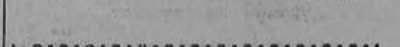

Мисли да тако треба

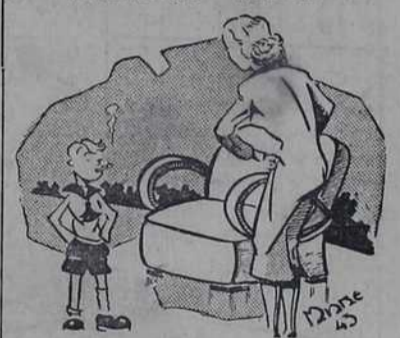
Мица је добила за рођендан од пријатеља чек и отишла у банку да га наплати. На шалтеру даду јој оловку да потврди примање новца својим потписом.

Она се размисли један тренутак, а затим написа:

— Најлепша ти хвала! Твоја цуле-цуле — Мица.

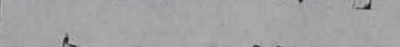

Навикао човек

— Шта ће ти цигарета, срам те било! Зар је то за тебе!

— Имаш право, мама, да није за мене. Ове твоје »Моравек« ништа ми се недопадају. Ја сам навикао на »Ибар« или »Зету«.

ИНСПИРАЦИЈА

ЗАВЕЛИКУ И МАЛУ

д * е * ч * у

За ли сте ироницивни?

ГДЕ ЈЕ КОКАН!

У кафани код »Србије« седео је Кокан, тај лепо београдски монденчић, са својим друговима такође монденима. Водили су празне разговоре, какве само београдски мондени знају да воде и пили коњак. Па ипак нису седели бадава, Кокан је чекао своју Милкицу, размажену монденку, кћи неког трговца који је тек сада, после рата, постао чувен по свом богатству. Кокан је њу страшно заволео; његови другови су се чудили и често га питали: »Је ли, бре, фрајеру, што си се заљубио тако страшно?«

И заиста је било чудновато, да се он, Кокан, лаф београдског корзоа, који је толико девојака имао, такорећи, на расположењу, заљуби баш у Милкицу. Да ли се он заиста заљубио у њу или у њен великимираз то је само он знао.

Требала је да дође у пола једанаест, тако су се договорили, пре два дана. Сад је већ једанаест а ње нема. Другови га саветују да је не чека више, него да изађу да промене локал. Али он је упорно одбијао »хоће, још мало да је чека«.

Можда би Милкица и дошла на време, али никако није могла да се реши шта да обуче. Јер, дан је био сунчан али је ветар дувао. Најзад је обукла прошлогодишњи костим и отишла. Било је пола дванаест кад је ушла у кафану »Србија«. Својим као љубичица плавим очима потражила је Кокана, но њега није било. Уопште било је врло мало гостију у кафани. Питала је келнера који их је увек послуживао да ли је Кокан долазио.

— Био је — одговори келнер.
— Па где је? — упита она брзо келнера. Заиста, драги читаоци шта мислите, где је Кокан? Тешко вам је да одговорите. Добра, па где може да буде један монден, фрајер, ако хоћете и беспосличар који за време радног времена пије коњак у кафани и чека своју девојчицу, док остали свет ради? Знате где, на принудном раду, јер је чекао своју Милкицу, упала је полиција и одвела их све на кулук.

Срећан младић

Један младић доста глуп и уображен рече у једном друштву:

— Знате, када ја погрешим и кажем неку глупост увек се први насмејем томе.
— Благо вама, рече један господин, ви се онда стално смејете.

Исповрнућа искуства

- Саучешће:** Изразити дирљивим речима скривену радост због туђе несреће.
- Жаба:** Бува у бари.
- Савет:** Оно што човек који ти говори не би никад учинио, да је на твоје месту.
- Лутка:** Лутан обучен као жена, служи као играчка девојчицама, или опет жена обучена као лутан а служи

као играчка људима.

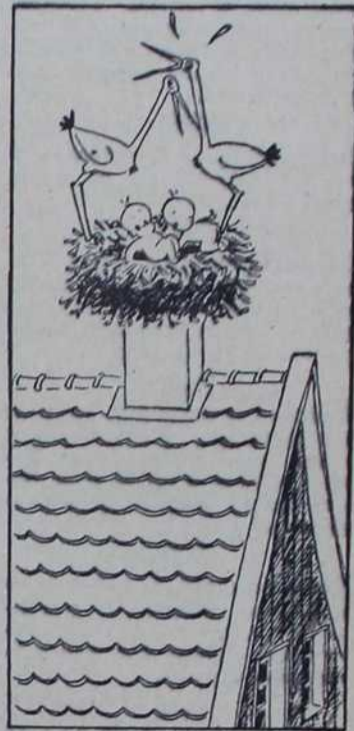
- Мозак:** Наш лукави рођак, који даје увек мање него што би могао и још то, по цену надчовечанских напора.
- Бенгалска ватра:** Упакована дуга.
- Захвалност:** Семе бола.
- Дискреција:** Инстинкт са филциним фоновима.
- Сан:** Заспала лаж.

Мали Перица

се ишша

Какве судове приправља судски приправник?
Да ли разбојници ткају за разбојем?
Колико ђуприја има у Вуприја?
Шта троше трошаринци?
Да ли у Крагујевцу од птица живе само крагуји?
Сале ли се и слатководне рибе?
Лече ли се у Соко-бањи само соколови?
Зашто тата каже мами кад она плаче: Доста с тим крокодилским сузама, кад мама није крокодил?
Да ли тата нашу Марицу зато зове: сунце моје мало, што га она само мало греје?

СТРПЉЕЊЕ

— Шта да радимо, кад родитељи нису кући — стрпите се!

ИМА РАЗЛОГ

— Како смете да тражите моју руку? Чиме сам вам дала повода.
— Зар ми већ два месеца не говорите како имате богату тетку на самрти.

УСЛОВИ ЗА УДАЈУ

— Одлучила сам да се удам искључиво за ручног и богатог човека.

— То значи да ја немам наде?
— Тако је, драги пријатељу. Ви нисте довољно богати.

Паметно дете

Баба: Децо, лепо сте ми честитали рођен дан. Узмите сваки по шаку ораха.

Мица: Молим те, бакице, захвати твојом шаком за мене, већа је!

Јован добија телеграм:

„Ташта ти је напрасно умрла. Да ли да је обдуцирамо, да ли да је спалимо или да је сахрамимо?“

Јован хитно одговори:

„Обдуцирати, спалити, сахранити. То је сигурно — то је сигурно.“

— Је сте ли обратили пажњу на ону девојку, коса јој је — право злато, уста — рубине, зуби — бисер у коралима.

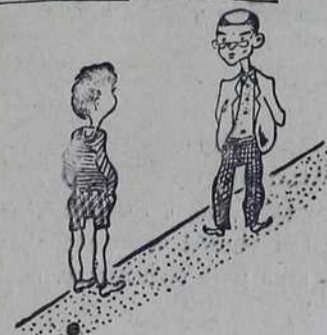
— Ви те, свакако, песник?
— Не ја сам јувелир.

Изненађење

Задовољан муж

— Чуо сам да си се оженио. Јеси ли задовољан у браку.
— Савршено! Жена ми је мирна, нежна, не тражи нове хаљине и шешире. Не жели да иде у позориште и биоскоп.
— А колико има како си ожењен?
— Па биће једно осам дана.

Перица: — Тата, зашто се земања окреће!
— Да ниси ти, клипане, потегао из моје флаше!

Промена

— Замисли, Мила мења глас!
— Како је то могућно?
— Оставила је баритона, па је узела тенора!

Подгрејан виц

— Знаш шта је за мој рачун најбоље код твоје жене?
— Шта?
— Што није моја жена!

Неће имати времена

Једног познатог спекуланта, који је био умешан и у неке прљае афере, посетио је неки новинар. Том приликом упитао је финансијског магната:
— А када мислите да напишете своје мемоаре?
— Много сам заузет последицама. Написаћу их кад будем имао мало више времена...
— Ако то дозволи истражни судија — примети иронично новинар.

Жена увек има право

— Није право што ме грдиш. Ти си предложила да направимо излет.

— А, не, ти си крив. Ја сам предложила, а ти си, будале, одмах прихватио!

Кратковиди кавалер

— Љубим руку, госпођо!

ШТА КО ЗАМИШЉА

Монден

Млекауја

Шпекулант

Кафеџија

Уседелица

ЖЕНСКЕ ВЕСТИ

УВОЗ ЦРНАЦА У АМЕРИКУ

То је добра Рузвелтова идеја, зашто смо ми сада још потребни у Африци. Ми се овде тако добро забављамо.

Зима је на измаку па ме многе читатељке и читаоци питају за многе савете. У овоме броју одговорићу само онима, који се распитују за тен. Поред тога дајем и неке лирске савете.

Сањалици: Уздисање није више у моди. Мушкарци данас воле енергичну и вредну жену. Зато се промени ако нећеш да вечито уздишеш.

Борки: За испуцане руке најбољи је лек држати руке у пројном брашну, попареном врућом водом. То треба чинити сваки дан без квасца, јер он штоди.

Цуци: Људи, који играју карата, нису стални. Зато у томе друштву нема човека, за тебе. Најсентименталнији су спекуланти јер им у послу отврднело срце па онда у љубави траже прилику да га омекашају.

Бисерки: Не треба ти мираза, ако си вредна и умешна. Мираз иначе није у моди и нико га не тражи. Зато се немој секирати за мираз.

Студенткињи: Чим ти он данас пише неке песме, мора да је велика замлата. Одмах га остављај и тражи неког паметнијег.

Вери: Нежан и бео тен није у моди. Образи мора да су преплаћули а кожа огрубела. Да би то постигли путуј возом неколико пута. Успех је обезбеђен.

Читатељкама из Врњцаца: Па бар вама у бањи је лако. Сачекајте сезону па на станицу. Ваљда ће се неко закачити.

Нишлики: Мужеви су свуда исти. Зато немој да се бринеш. Опаметиће се и твој.

Хања Б. М. Петровац: Није млин толико важан као верно срце. Бољи је Брана него зелена грана.

С. П. Обреновац: За тебе је бар лако. Седнеш на воз и дођеш у Београд а овде бар тога мушког зеља има доста.

НАШИМ ЧИТАОЦИМА

Све већа скупља хартије и клишеа, као и повећани хонорари сарадницима нагоне нас да повисимо цену листу на **4 ДИНАРА**

Повишење важи од данас. Уредништво «Бодликавог прасета»

Заложница

Ишла сам, причала је једна млада дама, Кнез Михајловом улицом, бојала сам се да не закамсам на један састанак, зато упитах једног старијег човека који ми је долазио у сусрет: — Извините, молим Вас, колико је сати?

Овај за тренутак застаде погледа пред себе, а онда ме погледа право у очи и рече:

— Госпођице, јесте ли икад чули да једна заложница показује време.

ИЗМЕЊЕНЕ УЛОГЕ

— Зар вашу парницу још увек води знај адвокат, што код вас станује, као самац, у једној соби?

— Да само сада ја станујем код њега у једној соби!

СЛАБОУМНОСТ И РАЗУМ

— Шта, ви хоћете да ме на расправи преставите као слабоумног?

— Али, драги мој, да сте слабоумни, то вам ваш здрав разум каже.

ЛИЧНЕ ВЕСТИ

ВЕРИДБЕ

— Наша кћи Мулећина, верила се за господина Вртирепа, овдашњег мондена. Честитања 1 и 31 у месецу на плажи.

— Заруке са госпођицу Бубу, раскидам због зашто су тели да ме израде с мираза. Богосав, узвозник.

ВЕНЧАЊА

— Наш син др. Кајшар, адвокат овдашњи, венчаће се са госпођицом Нерадинком Поповић, 28 ов. м.

ПОГРЕШИО

Господин (на добротворном кермесу): Добро, госпођице, даћу вам за овај букет сто динара, кади мате тако красно, црно око!

Дама: Пардон, ја имам два ока!

За инат рођен

Жена (мужу): Неваљалче један! Ти све чиниш да ме наљутим! Чак си и очелавио, само да те не би могла вући за косу.

— Да, драга Беби, борба је била врло узбудљива са мојом машинком и са неколико ручних бомби, држао сам све полицајце у шаху.